

Като взима поводъ отъ манифеста му отъ 26 априль 1856 г., съгласно който на всички участвували прѣко или косвено въ войната отъ 1853 до 1856 г. се давалъ възпоменателенъ бронзовъ медалъ, д-ръ Селимински моли, като прѣкъ участникъ въ войната, отъ началото и до края ѝ, ако му се следва този медалъ, да се заповѣда гдето трѣбва, за да го получи „для памяти моеѣй прошедшей ревности и будущаго усердія моего на Русскому престолу Вашему“. И като не е последвалъ наскоро, та и по-късно, нѣкакъвъ резултатъ по тази просба, Селимински навѣрно ще я е подновилъ по-нататъкъ. Защото между книгата му се пазятъ две писма до него по този поводъ, едното отъ 6 мартъ 1863 г., другото отъ 11 юний с. г. Въ първото, изпратено отъ руското генерално консулство въ Букурещъ, се съобщава на Селимински, че руското външно министерство отказвало да задоволи молбата му за бронзовъ медалъ, понеже то нѣмало никакви сведения за заслугитѣ му. Но въ второто, отъ руския драгоманъ въ Букурещъ, се признаватъ вече тѣзи заслуги, и на обидения за невниманието докторъ се изпраща една руска декорация — свѣтлобронзовъ медалъ — като награда за участието му въ Кримската война.

Най-сетне, безъ да изчерпваме този родъ официални книжа или лични тжжби, нека споменемъ, че на 2 октомврий 1856 г. Селимински получава отъ командиря на Кишиневския вжтрешенъ гарнизоненъ батальонъ, полковникъ Суворовъ, свидетелство, съ което се удостоверява, че на Селимински били плащани, по разпореждане на главнокомандуващия на II армия, отъ 1 юлий 1855 до 1 май 1856 г. всѣки месецъ по 50 рубли сребърни (като заплата).

Главното внимание, обаче, на нашия организаторъ на доброволцитѣ, откакъ той се е прибралъ временно въ Кишиневъ презъ 1855 и 1856 г., е обърнато къмъ неговия голѣмъ писменъ трудъ, започнатъ въ 1855 г. — Исторически споменъ (*Апѣлунѣя Історичѣн*). Лишенъ най-неочаквано, поради измамани надежди и стечение на обстоятелствата, отъ възможность да действува прѣко въ полза на голѣмото освободително дѣло, той ще запълни времето си и ще лѣкува отчаянието си чрезъ единъ обширенъ мемоаръ, който идва като продължение на цѣлата му практическа и книжовна дейность досега. Той върши, при еднакви вжтрешни и външни предпо-